אין הגזברין רשאין להוציא אותן לחירות –

The treasurers are not permitted to set them free

OVERVIEW

The ברייתא stated that if someone was עבדים his ברייתא, the גזברין are not permitted to set the עבדים free, rather they may sell the עבדים to others (with the money going to π), and the buyers may free them. תוספות explains the reason for this rule.

וכן אמר בפרק הנזקין (לקמן נב,א) גבי יתומין –

And the גמרא states a similar ruling in פרק הנזקין regarding orphans -

- דאין האפוטרופסין רשאין להוציא אותן לחירות לחירות לאחרים כולי that the trustees of the estate are not permitted to set the slaves free, but rather they can sell the slaves to others, etc. and the others may free them -

- נראה דהיינו טעמא דאסור דרך שיחרור דסברי דקא מזלזלי בנכסי יתומים והקדש And it seems that this is the reason, that it is forbidden to dispose of the slaves by means of emancipating them since the trustees (and the גזברים) are demeaning the property of יתומים -

אבל דרך מכירה ידעי כולי עלמא שמוכרין אותן בשויין:

However, when the dispose of the עבדים by selling them, everyone knows that the אפוטרופסין וגזברין are selling them for their full value.

<u>SUMMARY</u>

גזברין and אפוטרופסין cannot free the עבדים (even if they pay the full value of their redemption) because people are suspicious that they took less than the true value.

THINKING IT OVER

Why does not תוספות learn like פירש"י here (and in גזברין) ^{4} that the גזברין (or אפוטרופסין) cannot be עבדים since אין גופן קנוי להם?

 $^{^{1}}$ The גמרא said that this ברייתא מוס ברייתא מוס and maintains that בדו לא יצא לחירות ממרא and we assume that there is a תוס' ד"ה תוס' ד"ה (not like בעם אינו קדוש see previous גופן העבד TIE footnote # 28]). The question is, since עבד אופן, so the עבד why cannot הקדש set him free.

² This rule applies even if the עבדים have sufficient funds to redeem themselves (see רש"י there ד"ה להוציאן, עיי"ש [See 'Thinking it over']). We must assume that by הקדש the same rule applies in the same case (see '"ד"ה אין here רש"י.

³ People may assume when they see the עבדים leave the רשות of הקדש or יתומים that the יתומים (out of pity for the עבדים) may have taken less than the full value of the עבדים thereby cheating הקדש\יתומים of their proper due.

⁴ See footnote # 2.

⁵ See נח"מ.